
Beszámoló a LisKaLand 2015 gazdaságszimulációs táborról

Liska-modell-kísérlet

A Liska Tibor Szakkollégium eddig négy LisKaLand tábort rendezett, amelyek a Liska-modell alapján működtek. A 2013-ashoz hasonlóan az idej tábor is 6 napos volt, amit az anyagi okok mellett az indokolt, hogy így a potenciális résztvevők nagyobb valószínűséggel szakíthattak időt a rendezvényre. Idén minden eddiginél több szakkollégiummal, illetve egyetemünkön kívülvel sikerült megismertetni a gazdaságszimulációs táborunkat. Ez úgy érezzük, hogy az eddigi sikeres munkánknak a bizonyítéka, illetve annak, hogy van érdeklődés az alternatív közgazdasági gondolkodás iránt az ország egész területén. A táborok - ha nem is bizonyították, mert ahhoz sokkal több kísérletre lenne szükség, de - semmiképpen nem cáfolták a Liska-modell működőképességét, és sok tekintetben igazolták a modell feltevéseit.

A LisKaLand 2015 a Liska-modell eddigi legteljesebb megvalósítása volt. A modell lényeges elemei a *személyes társadalmi tulajdon* és a *társadalmi örökség* már a korábbi táborokban is működtek, de csak a hagyományos vállalkozásokra alkalmazva az új tulajdonformát. Az idej évben megrendezésre került LisKaLandon az eddigi tapasztalatok figyelembe vételével újdonságként jelent meg, hogy az eddig megszokott LisKaLand-modell helyett idén kipróbáltuk az Ökland-modellt, ami jobban hasonlít az eredetileg Liska Tibor által elképzelt gazdasági formához. Emellett az előző táborban bevezetett kétszintű bankrendszer és az újragondolt parcellarendszer sokkal jobban és gördülékenyebben működött, mivel finomítottunk az előző tábor tapasztalatai alapján a két rendszer működésén. A kétszintű bankrendszer segítségével piaci alapra kerültek a vállalkozásoknak nyújtott hitelkihelyezések, így csökkentve az állami szerepet, ami mint állami szerepvállalás az egyik alapját képezte a Liska-modellnek. Emellett meg kell említeni, hogy egyes kereskedelmi bankok rentábilisan és profitot termelve működtek, így a kétszintű bankrendszernek teljes mértékben van létjogosultsága a LisKaLandon. Az újragondolt parcellarendszerhez kapcsolódóan bevezetésre került a betétdíjas termékek szelektív hulladékgyűjtése, amely segítségével növelni tudtuk a tábor tisztaságát és tényleges feladatokat tudunk adni a parcellarendszernek, amely jól vizsgázott az idej tábor során is.

Önszabályozás

LisKaLandon mindössze két állami vállalat működött (a külkereskedelem és a központi bank), ezenkívül 35 céget árvereztünk el az első napon (7 szállás, 3 nagykereskedő, 3 konyha, 4 kocsmá, 2 büfé, 1 gyümölcsös, 2 parcella, 2 közjegyző és 11 egyéb szolgáltatás, amelybe a három kereskedelmi bank is tartozott), melyek mind a versenyszférában, és egységes szabályozás alá tartoztak. Az induló árverésen mind a 35 árverésre bocsátott cég megvásárlásra került, valamint további 10 új vállalat került bejegyzésre a tábor folyamán.

Az állami alkalmazottaknak (szervezőknek) a működés kereteinek biztosítása volt a feladatuk (ami rengeteg tennivalóval járt: működtették a külkért és a központi bankot, szervezték a rendezvényeket, fogadták a vendégeket, előadókat), de semmiképpen nem avatkoztak be a „gazdaság” működésébe. A tábor folyamán a szervezők elsődleges feladatai a külső feladatok elvégzése mellett a szabályok ismertetése és a folytonos kommunikációja volt. A tábor második estjén minimális szinten be kellett avatkozni a játékba, mivel azt vettük észre, hogy a gazdaság lassul, nincs kellő mértékű fogyasztás. Elvileg volt „Legfelső Bíróság” is, de gyakorlati alkalmazására nem került sor idén sem. Meglehetősen kooperatív társaság gyűlt össze, szándékos szabályszegésre nem volt példa, bár visszaélésre voltak kísérletek, de ezeket piackonform módon megoldották a bírók (közjegyzők) vagy maguk a játékosok. A mostani tábor során még a régi LisKaLandoroknak is sok újdonságot jelentett a modell, így az előző táborhoz képest kicsit lassabban jöttek rá, hogy pontosan milyen feltételek mellett lehet a célfüggvényt maximalizálni.

Központi Bank

A bank önkiszolgáló módon működött egy lokális hálózaton futó számítógépes rendszer segítségével. Ez vezette a folyószámlákat és könyvelte a bejelentett tranzakciókat. A játékosok saját felhasználóneveik és jelszavuk használatával léphettek be a rendszerbe a 6 terminál valamelyikén, és intézhették ügyeiket. A cégvásárlás, licitálás, átutalás, mind elektronikusan történt, mindössze a készpénz be- és kifizetéshez volt szükség banki alkalmazott közreműködésére, de ekkor is a felhasználó írta be az összeget, ami megjelent a pénztáros képernyőjén, majd a pénztárnál felvette vagy befizette.

Kereskedelmi Bankok

A kereskedelmi bank igazi döntési jogköre a hitelek személyre szóló meghatározása volt. Az induló árverésen bárki korlátlanul kaphatott hitelt, de a későbbiekben csak a kereskedelmi bank hozzájárulásával lehetett hitelhez jutni. A bankárok figyelemmel kísérték a vállalkozók folyószámláját és a várható üzletmenethez igazítva állapították meg a személyre szabott hiteleket. A kereskedelmi bankárok a játékosokkal történő megállapodás után folyósították a banki terminálon keresztül a szerződött összeget a játékosnak, aki ezt követően rendelkezhetett az összeg felett. Három különböző típusú hitelt nyújthatott a bankár a játékosoknak. Egyrészt nyújthatott beruházási hitelt, amit cégvásárlásra vagy cégérték növelésre használhatott fel a játékos. Ezenkívül a játék folyamán jelentős mennyiségben nyújtottak forgóeszköz-hitelt a bankok a különböző cégek napi beszerzéseik fedezésére. Az utolsó hiteltípus pedig a szabad felhasználású hitel volt, amit a játékosok a fogyasztásukra vehettek volna fel, de ilyen nem fordult elő a tábor során. A hitelkamat 11 és 17% között alakulhatott, amit a kereskedelmi bankárok egyénileg szabtak meg az adott ügyfél kockázatosságának figyelembe vétele alapján.

Az előző táborban debütált rendszer finomított változatát vittük le az idei táborba. Ez a rendszer a játékosok tetszését elnyerte, komolyabb fennakadást nem eredményezett, a felmerülő problémákat pedig a központi bankárok (szervezők) adminisztrációjával meg lehetett oldani. A banki rendszer időszakváltáskor mindenkinek kiszámolta járandóságait és kötelezettségeit, és jóváírta a különbséget a folyószámláján. Akinek a fizetési kötelezettsége több volt, mint a járandósága, annak újabb hitelt kellett felvenni a kereskedelmi banktól, de ez csak néhány esetben fordult elő. A csődeljárást a kereskedelmi bankár indíthatott egy csőd közelében lévő játékos ellen, aki képtelen volt már a cége segítségével kitermelni a megnövekedett költségeket. Ilyenre a játék során két embernél volt szükség. Az egyik játékos túlságosan magasra licitált az árverésen, így nagy hitel felvételére kényszerült egy kocsma üzemeltetéséhez, a másik játékos pedig nem tudta nyereségesen üzemeltetni a büfét.

Piacszabályozás

Az idei évben sikerült fejleszteni a beszerzési rendszert is. A Webtown-Informatika Kft. jóvoltából szolgálatunkra állt egy ún. ERP rendszer, mely segítségével egy webes felületen nyilvántarthatóak a cég termékei, ezek tulajdonságai és árai; a cég partnerei,

azok adatai és esetleges kedvezményei; az egyes partnerek megrendelése, a nekik adott ajánlatok; az egyes beszállítók felé leadott rendelések, valamint a különböző raktárak és a raktárban tárolt termékek készlet szintjei. Ebből a rendszerből sikerült kifejleszteni a LisKaLandon használt beszerzési rendszert.

A rendszer segítségével összeállított terméklistából a nagykereskedelmi cégeken keresztül lehetett beszerezni a kívánt árukat. A rendeléseket délelőtt kellett leadni és délutánra megérkezett az áru. A terméklista alig változott (néhány termékkel igény szerint bővült) és ökiiben (ez volt a hivatalos fizető eszköz) volt beárazva, lényegében a forint árakkal arányosan, de néhány termék (szeszesital, műanyag pohár stb.) drágább volt. Az öki árakat úgy állapították meg, hogy a várható rendelésállomány ne haladja meg a napi forint keretet. A külkertől csak a nagyker cégek rendelhettek közvetlenül, a nagykereskedőktől csak ún. „közellátási cégek” (konyhák, büfék, kocsmák, cukrászdák, trafikok) rendelhettek profiljuknak megfelelően:

Cégtípus	Rendelhető termékek
Konyha	Melegétel nyersanyag
Büfé	Hidegétel nyersanyag, üdítő
Kocsmá	Szeszesital, üdítő
Cukrászda	Gyümölcs, fagylalt, édesség
Bazár	Bármilyen, ami nincs a fentiek közt, és szerepel a terméklistán

A szelekciós rendszer

Az új tulajdonforma, a *személyes társadalmi tulajdon* a modell talán leglényegesebb eleme, ami biztosítja, hogy minden gazdasági egységet az működtessen, aki a leghatékonyabban tudja. Ez a modellelem már a LisKaLandot megelőző kísérletben is megállta a helyét, és mindig bizonyította, hogy alkalmazásával valóban kiválasztódik a legeredményesebb tulajdonos. Nagyon lényeges, hogy a szelekció önszabályozó módon megy végbe, nem igényel külső beavatkozást.

Ez a tulajdonforma a magántulajdon és a bérleti tulajdon keveréke, és nem csak azt biztosítja, hogy az működtesse a tulajdont, aki leghatékonyabban tudja, hanem azt is,

hogy csak addig, amíg ő a legeredményesebb, és neki is érdeke legyen a nála is hatékonyabb utód felkutatása.

A *személyes társadalmi tulajdon* logikailag alig különbözik a magántulajdontól: a tulajdonos rendelkezik a tulajdonnal, az értékvesztésből származó kockázat és az értéknövekedés is az ő zsebére megy. Mindössze annyi a különbség, hogy nincs tulajdonosi monopóliuma: eladási kötelezettsége van, ha jelentkezik valaki, aki meg akarja venni. Az eladási árat természetesen az eladó állapítja meg. Ettől még nem különbözne a magántulajdontól, hiszen mindenki tud olyan magas árat kérni, amit senki sem fog kifizetni, tehát az eladási kényszer csak akkor érvényesülne, ha a tulajdonos amúgy is el akarná adni. Csakhogy - és ez a különbség - a tulajdonosnak előre be kell jelentenie azt az árat, amiért szívesen eladná, és ezen érték után használati díjat köteles fizetni.

Eltérések az eredeti modelltől

Az eredeti modellhez képest LisKaLandon a használati díj jóval magasabb volt (1% helyett 10%), továbbá nem a saját számlára került, hanem adóként kellett befizetni. Így a tulajdonforma közelített a bérleti tulajdonhoz, de még mindig a magántulajdonhoz állt közelebb. Idén a korábbi 4 %-ról 10%-ra emeltük a használati díjat az Ökland modell sajátosságai miatt, mivel abban a modellben az alapkamatnak meg kell egyeznie a használati díjjal.

További eltérés volt az eredeti modelltől a licitdíj alkalmazása, ez a tábor folyamán végig 10% volt.

Az alkalmazott eltérések nem változtatták meg a tulajdonforma lényegét, és főleg a rövid időhorizont miatt váltak szükségessé. A használati díj 1% fölé emelése hosszú távra nem is tűnik indokoltnak.

Tapasztalatok

A szelekciós rendszer megfelelően működött. A tulajdonoscserék, ahogy az eddigi táborokban is, most is csak az első napokban voltak gyakoriak, azután ritkultak. Valamelyest előnyt jelentett a szabályok ismerete, de az is hamar megértette és beszállhatott a versenybe, aki előtte nem vette a fáradságot, hogy felkészüljön. Kényszer-kivásárlás csak akkor fordult elő, amikor a kivásárolt tulajdonos nem volt igazán tisztában a lehetőségeivel. A tapasztaltabb játékosok időben licitáltak, és így csak megegyezéssel tulajdonoscserére kerülhetett sor helyzetükben. Ez alátámasztja a

koncepció azon tételét, hogy a tulajdonos a kényszereladás ellenére sem védtelen. A szelekciós rendszer hatékonyságának mérése ugyan nehéz, de a résztvevők által általánosan elfogadott vélemény az volt, hogy akik pozícióba kerültek, azok megérdemelten kerültek oda. Nem mellékes körülmény, hogy a szelekciós rendszer teljesen önszabályozó módon működött, nem igényelt semmilyen beavatkozást (bírótság, értékbecslő, adóellenőr stb.), így költségek sem merültek fel. Ez a körülmény is igazolja a modell alkalmazhatóságát.

A szelekciós mechanizmus, úgy, ahogy minden piaci mechanizmus is, nagyon érzékeny két feltevésre: a megfelelő számú és vállalkozó szellemű szereplőre és az információra. Az idei évben kisebb volt a kényszer a folyamatos és tökéletes cégérték beárazására, mivel alacsonyabb volt a játékosok létszáma. Az előző táborban tapasztalt információhiány az idei tábor során nem fordult elő, mivel sikerült a kereskedelmi banki rendszert összekapcsolni a központi rendszerrel. Ezt a fejlődést szervezőként mi teljes sikernek értékeljük, mert jól sikerült megoldani az előző táborban felmerült problémát.

Társadalmi juttatás

A *társadalmi örökség* az eredeti modellben a szokásos társadalmi, szociális juttatások ismert formáit helyettesíti, és nem utolsósorban a jövedelem-újraelosztás (redisztribúció) megvalósítását célozza állami apparátus nélkül. A koncepció szerint mindenki születéskor megkapja a *társadalmi örökségét*, a felhalmozott nemzeti vagyon egy állampolgárra jutó részét, formálisan egy zárolt bankbetétet. Kezdetben ennek csupán a kamatait használhatja, ebből kell fedeznie egészségbiztosítását, neveltetését, képzését (a bölcsődétől az egyetemig), és a tanulmányok befejezése után ez szolgál induló tőkeként is esetleges vállalkozásához, sőt ez a forrása a nyugdíjnak is. A kamatok egy részét tőkésíteni kell, így a bankbetét állandóan növekszik. amíg a tulajdonos kiskorú, majd magát a tőkét is (részben) igénybe veheti induló vállalkozásához. A sikeres vállalkozók gyarapítják e bankbetétjüket, ami életük végéig a rendelkezésükre áll. A modell a kötelező tőkésítés mértékét úgy szabályozza, hogy a várható élettartam elérésekor a bankbetét mindenképpen meghaladja a születéskori értéket, még akkor is, ha tulajdonosa semmit nem tett hozzá. Ezzel biztosítja a következő generáció számára az újraosztható *társadalmi örökséget*.

A fentieknek megfelelően LisKaLandon mindenki kapott két bankbetétet, egy szabadon felhasználhatót és egy zároltat. A zárolt betét kamata naponta átkerült a

likvid betétbe, így a résztvevők folyamatosan növekvő jövedelemhez jutottak, ami biztosította számukra a megélhetést.

Tapasztalatok

LisKaLandon - természetesen - semmilyen árszabályozás nem volt, és a jelentős pénzáramlás ellenére sem volt infláció, csak az utolsó napon lehetett némi árszínvonal-növekedést érzékelni, amely azonban a játék végességének köszönhető. Az első napokban a résztvevők nagyon óvatosan bántak a pénzüikkel, a szálláson, illetve az alapvetően szükségeseken kívül alig költöttek másra. A stabil árszinthez a túlkínálat is hozzájárult: több szálláshely volt, mint résztvevő, a 3 konyha, 4 kocsmá, 2 büfé gond nélkül tudta kielégíteni az igényeket.

Szinte mindenki dolgozott valahol, még azok is, akik direkt azzal a céllal jöttek, hogy csak nyaralni fognak. Néhány vállalkozást (grilles, média) jellemzően nem a tulajdonosok, hanem bérlők működtették. Ugyan meg is vehették volna a grillsütőt, de aki csak egy délután vagy este akarta kipróbálni grilltudományát, az inkább megállapodott a tulajdonossal, és az adott időre bérbe vette. Mivel alapanyagot csak a tulajdonos rendelhetett, ez is a megállapodás része volt a bevételeken való osztozkodás mellett. A bérlők elsősorban nem pénzért dolgoztak (bár javadalmazás nélkül aligha csinálták volna), hanem mert kedvük volt dolgozni. Kényelmesen megéltek volna akkor is, ha elmarad ez az extra jövedelem, de kipróbálni valamit, amihez kedvük volt, és ugyanakkor még kerestek is vele, igazán vonzó lehetőségnek bizonyult.

A *közjegyző* - ha felkérték - döntött vitás esetekben (természetesen nem ingyen), és a döntésének csak egy másik közjegyző mondhatott ellent. Tehát, ha egy közjegyzőt hívtak, akkor ő eldöntötte a vitát, ha kettőt (általában a másik fél is felkért egyet) akkor a két közjegyzőnek kellett megegyeznie. Ha a közjegyzőknek nem sikerült közös álláspontot kialakítaniuk, akkor - a szabályok szerint - a Legfelsőbb Bíróság elé került az ügy, és az súlyos bírsággal sújthatta azt a közjegyzőt, akinek nem adott igazat (akár mind a kettőt).

A tábor területe *parcellákra* lett osztva és ezek is vállalkozásként működtek. A parcellatulajdonos az ott folyó tevékenységért helypénzt szedhetett, de ezt csak akkor tudta beszédni, ha a terület megfelelően tiszta és rendezett volt. A nem helyhez kötött tevékenységért bármekkora helypénzt kérhetett, de a helyhez kötöttekkel meg kellett állapodnia. Ha nem tudtak megállapodni, közjegyzőt kellett hívni.

Az új rendszernek köszönhetően alig volt vita a parcellatulajdonosok és a helypénzt fizetők között, a szereplők a kölcsönös érdekeiknek és egymásrautaltságuknak köszönhetően mindig megegyeztek. A Legfelsőbb Bíróság csak elméletileg volt jelen, gyakorlatilag nem működött, mégis fontos szerepet játszott a megegyezések létrejöttében. Csak a közjegyzők kérhették volna a felsőszintű döntést, de a fenyegetettség, amit a súlyos büntetés lehetősége jelentett, inkább a megegyezés irányába terelte őket. Minden szinten, mindenkinek egyszerűbb és olcsóbb volt megegyeznie, mint a döntést másra bízni.

Tanulságok

Összességében az ideai tábor is számos példát mutatott arra, hogy Liska Tibor önszabályozáson alapuló piaci rendszere működőképes, és működtetéséhez csak minimális állami szerepvállalásra van szükség, kialakítható a szereplők olyanfajta érdekközössége, mely a társadalom minden tagjának előnyére válik. Ugyanakkor megmutatta azt is, hogy az államnak a piaci rendszer megfelelő működtetéséhez minden erőfeszítést szükséges megtenni a teljes informáltság és a megfelelő vállalászói környezet létrehozásához.

Programok

A 2015-ös LisKaLandon egyenlő arányban kerültek megrendezésre szakmai és szórakoztató programok, így az okos gazdálkodás mellett mindenki megtalálhatta a táborban, amit keres.

Július elsején, szerdán, a tábor második napján egy kerekasztal beszélgetés került megrendezésre, mely az adórendszerek alapjainak elméletét ölelte körül, és több nézőpontból adott válaszokat azokra a kérdésekre, hogy vajon az egy- vagy többkulcsos adórendszer kedvezőbb a gazdasági fejlődésnek, valamint az államháztartásnak és melyik igazságosabb társadalmi tőke szempontjából. Tagjai:

Dr. Deák Dániel: Az ELTE Állam- és jogtudományi karán végzett doktori fokozattal "summa cum laude" minősítéssel. Jelenleg a Budapesti Corvinus Egyetemen oktat, a Nemzetközi Adószakértők Magyarországi Társaságának elnöke.

Dr. Dombi Ákos: Egyetemi adjunktus a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem GTK Pénzügy Tanszékén. Oktatási területeihez tartozik a gazdaságpolitika, a külgazdaság politika, az ökonometria és a növekedéspolitika.

Dr. Lakatos Mária: Egyetemi adjunktus a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, GTK Pénzügy Tanszékén. Oktatási területeihez tartozik az adózás, a kontrolling és a számvitel.

A kerekasztal beszélgetés moderátora F. Liska Tibor volt.

Táborunk harmadik délutánjára Tardos Gergelyt hívtuk meg előadást tartani, hiszen munkássága a vállalati szférát, a nemzetgazdaság külső adósságát, illetve a devizatartalék-politikát érinti, ez keltette fel szakkollégiumunk érdeklődését. Emellett 2004 végén csatlakozott az OTP Bank Elemzési Központjához, melynek munkáját 2009 óta vezeti. Előadása több aktuális kérdést érintett. Ilyen téma volt a válságkezelés Európában az Egyesült Államokkal összehasonlítva. Emellett szó volt az ukrainai helyzetről, ami gazdasági szempontból került megközelítésre, majd ezt a vonalat követve a beszélgetés érintett további kérdéseket, mint, hogy milyen gazdaságpolitikát kell folytatnia egy nyersanyag exportáló országnak, valamint hogy mi az, amit az oroszok sikerre vittek és az ukránok nem.

A tábor negyedik napján a McKinsey & Company munkatársai látogattak el hozzánk, és előadásukból értesülhettünk a bankpiacot érintő fő trendekről. Olyan kérdésekre kaptunk választ, mint például maradnak-e a jövőben bankfiókok, a bankok fognak-e hitelezni, kik lesznek az igazi nyertesei, ha a bankok kihasználják az online világ nyújtotta lehetőségeket.

A következő, szombati napon az IFUA Horváth & Partners munkatársai tartottak egy négy órás tréninget, melynek első felében a Lean management alapjairól, származásáról és használt technikáiról volt szó. A tréning második felében egy szimulációs játékkal készültek az előadók. Egy termelő vállalat két évét játszhatták el a résztvevők. Az első évben adott volt a vállalat felépítése és az ellátási lánc kialakítása. Minden résztvevő külön feladatot kapott (összeszerelő, minőségellenőr, logisztikus, raktáros, termelési vezető, kontroller, értékesítő). A játékosok kipróbálhatták magukat a termelés hatékonyságának és gyorsaságának szervezésében, majd a forduló végén közösen, a lean szemlélet szerint átszervezésre került a vállalat. A második év, már átszervezett módon, került összehasonlításra az elsővel.

Szórakoztató programjaink között szerepelt idén egy játékosok által működtetett, a modellben vállalkozásként szereplő borkóstoló, emellett egy újdonság is várt idén a LisKalandorokra, csütörtökön egy color party-n vehettek részt. Három estén is hallgathattunk koncertet, pénteken a gyöngyösi fiatalokból álló együttes, a Magyar

Pite szórakoztatott minket, szombaton a már hagyománnyá vált Záhony Unplugged Project látogatott el hozzánk, majd vasárnap egy újonnan alakult duó, a That's no moon kápráztatott el minket.

Gazdasági beszámoló

A LisKaLand 2015 pénzügyi lebonyolítása a Liska Tibor Szakkollégiumért Alapítvány segítségével történt meg.

A LisKaLand 2015 összes költsége: 4 340 627 Ft

A tábor résztvevőinek száma 99 fő volt, a diákok részvételi díja 28 000 Ft, a felnőtteké 36 000 Ft, továbbá a szervezőknek 12 000 Ft volt.

A LisKaLand egyediségét adja maga a modell, ami garantálja a lényegében korlátlan étel- és italfogyasztást a résztvevők számára. Emiatt a szállásköltségen felül (2 000 000 Ft) a költségvetés jelentős részét az étel (813 237 Ft) valamint az ital (740 926 Ft) tette ki. Emellett a játékosok modellbéli jólétéhez hozzájáruló egyéb, fogyasztáshoz kapcsolódó eszközbeszerzések (112 572 Ft), a modell működéséhez szükséges vállalkozások eszközei (34 900 Ft), valamint a játékosok szakmai fejlődésére és szórakozására szolgáló előadások és koncertek – az ehhez kapcsolódó hang-, fény- és színpadtechnikával együtt – szintén nagymértékben (345 000 Ft) hozzájárultak a költségekhez. Mindezek mellett költségként jelentkeztek az utazással kapcsolatos kiadások – benzin és kompjegy formájában -, a tábor szakmai verseny jellegét motiváló díjak, valamint reprezentatív költségek és marketing kiadások.

A bevételi oldalon - az eddig befolyt összegeket tekintve – 3 734 000 Ft szerepel.

A bevételek a következő tételekből állnak:

- Résztvevők részvételi díja
- PwC, MOL, Morgan Stanley támogatása
- Heller Farkas Alapítvány támogatása
- BME-GTK HK pályázatán elnyert összeg
- MNB PADS pályázat

A tábor bevétele a játékosok, szervezők és napijegyesek részvételi díjából, pályázatokból és támogatásokból tevődik össze.

A táborban 15 szervező tevékenykedett azért, hogy a 65 fő résztvevő és a 19 fő napijegyes egy profin megszervezett, gördülékenyen működő modellben próbálhassa ki magát.

A legnagyobb költséggel járó elem a 2015-ös LisKaLand helyszínének (Regatta Szabadidőközpont, Szigetmonostor) bérleti díja (kizárólagossággal, konyha és étteremhasználattal) 2 000 000 Ft volt. Ennek egy részét a támogatóink által biztosított forrásokból, illetve az MNB PADS pályázaton nyert összegből biztosítottuk. A pénzügyi támogatások és pályázatok mellett tárgyi felajánlásokat is kaptunk, ezzel jelentősen csökkent az előzetesen nyereményekre szánt pénzügyi összeg.

A 2015-ös LisKaLandot pozitívan értékeljük, és bízunk benne, hogy a jövőben – többek között a Magyar Nemzeti Bank Pallas Athéné Alapítványának támogatásával – hasonlóan színvonalas rendezvényekkel öregbíthetjük Szakkollégiumunk hírnevét.

Budapest, 2015.08.14.

Liska Tibor Szakkollégium